

Is een hondenpark of losloopgebied goed voor jouw hond?

Lekker ontspannen wandelen met je hond los van de lijn, in een losloopgebied. Het klinkt ideaal, maar in de praktijk gaat het vaak anders.

Naar een losloopgebied, je hond loslaten en ervan uitgaan dat alles voorspoedig en vanzelf verloopt t.a.v. andere honden is een illusie.

Het verloop hangt af van het gedrag van jouw hond en het gedrag van andere honden, het is doorgaans een wisselwerking. Aangezien je alleen invloed hebt op je eigen hond, is dat waar je als baasje je op moet toelagen. Er zullen altijd honden zijn die minder sociaalvaardig zijn, om welke reden dan ook. Het is aan ons, om te zorgen dat onze honden hiertegen opgewassen zijn door een boven gemiddelde beheersing van de hondentaal.

Gecshreven door Miriam Nijdam-May.

Miriam heeft in kwartaal 4-2021 ook een artikel geschreven, n.l.:

Socialisatie is maatwerk

Andachtspunten bij hond-hond socialisatie

Dit artikel is een verlengde daarvan. Mochten er leden zijn, die dat artikel nogmaals zouden willen lezen, dit staat ook op Miriam haar website: <https://mdogs.nl/maatwerk-voor-honden-Zuid-Holland/>

Tevens heeft Miriam hele duidelijke filmpjes op haar website gezet, waarbij de hondentaal heel duidelijk te zien is: <https://mdogs.nl/Rhodesian-Ridgebacks/RR-hondentaal-video-s/RR-Jools/>

Aanrader!

-Jools-

Oog in oog met twee grote 'bruine beren'.
Dit kan Jools heel goed zelf regelen.

Hoe een wandeling in een losloopgebied verloopt, hangt grotendeels af van hoe goed jouw hond de hondentaal beheerst aangezien dit bepalend is voor zijn gedrag bij interacties met andere honden. In hoeverre hij de hondentaal beheerst hangt altijd samen met verschillende factoren, denk aan leeftijd, ervaring, ras, formaat en geslacht. Maar ook, is jouw hond fysiek en mentaal fit en hoe de band is tussen jou en je hond.

Een hond met verborgen pijnklachten, bv artrose of rugproblemen, zit niet te wachten op spel of drukke interactie met andere honden en kan daardoor snauwerig zijn, dit heeft niks te maken met de sociale vaardigheden.

Een teefje wat na de loopsheid geen opdringerige reuen in de buurt wil hebben, kan snauwerig zijn, dit heeft echter niks te maken met de sociale vaardigheden.

Je zou je eerder moeten afvragen als baasje of je iets hebt gemist wat betreft het fysieke of emotionele gestel en of je je hond een plezier doet om hem in zo'n situatie te brengen.

Allemaal zaken die van invloed zijn op hondengedrag, op sommige zaken heb je invloed, op andere zaken niet.

Een hond wordt niet geboren met een goede beheersing van de hondentaal. De hondentaal zal een hond stapsgewijs moeten leren aan de hand van wat hij meemaakt in zijn leven.

In het begin heb je hier vooral 'geschikte' honden voor nodig. Sociale, stabiele honden of honden die een redelijke match vormen met jouw hond. Niet alle honden die je tegenkomt zijn geschikt voor jouw hond en vice versa.

Hoe jouw hond de hondentaal leert wordt bepaald door wat hij meemaakt; hoe hond-hond ontmoetingen verlopen, hoe jouw hond de interactie ervaart, of het wel of geen positieve leerervaring is.

Voor de baasjes is er een taak om dit proces in goede banen te leiden. Als mens hebben wij deels invloed op het verloop van het proces door bepaalde keuzes die wij maken;

Welk wandelgebied, het tijdstip, wanneer vast/los/lange lijn, met wie ga je op pad, hoelang, welke routes kies je, welke honden vermijd je en welke zoek je juist op, met wie blijf je staan praten, welke begeleiding bied je je hond gaandeweg in dit proces. Door juiste keuzes te maken zet je je hond op voor succes!

Feiten & Fabels:

Fabel: Een hond los van de lijn kan vanzelfsprekend goed communiceren met andere honden...

Een hond die losloopt is vrij om natuurlijk gedrag en lichaamstaal te uiten (anders dan een aangelijnde hond). Echter, een hond die losloopt is niet per definitie goed in de hondentaal en de manier waarop hij zich uit in gedrag en lichaamstaal. Daarom verlopen lang niet alle ontmoetingen tussen loslopende honden even soepel, het ontbreekt honden nog wel eens aan de nodige communicatie skills.

Fabel: Maar als je je hond los laat lopen in een losloopgebied leert hij vanzelf de hondentaal, toch?

Nee, zo werkt het niet. Helaas, was het maar zo simpel. Als je even niet op let, te laat reageert, je hond te ver van je af is of als je niet genoeg kennis hebt, kan het zo maar zijn dat je hond ongewenst gedrag uitoefent of tegenkomt. Hoe vaker ongewenst gedrag of een negatieve ervaring optreedt, hoe meer kans dat er een patroon ontstaat. In uiterste gevallen kan je hond bv. een bully worden naar andere honden of juist een slachtoffer waar andere honden het op gemunt hebben. Beide situaties zijn zeer ongewenst uiteraard en niet welzijnsgericht.

Diverse communicatiesignalen zoals vertragen, stilstaan, wegwijken, knipperen met ogen, afstand creëren of een wijde bocht maken, kan een loslopende hond goed uitvoeren. Er zijn signalen als spelboog, kont indraaien, kwispelen, klein maken, op de grond liggen, enz. Maar beheerst jouw hond deze technieken al voldoende? Hoe zit het met de fysieke en mentale fitheid van jouw hond? Heeft je hond enige mate van beheersing? Kun je nog contact met hem krijgen en sturing

geven in het bijzijn van andere honden? Weet jij welke type honden jouw hond (nog) moeilijk vindt? Ben je in staat om te anticiperen op gedrag en adequaat te handelen?

Oftewel, zijn jij én je hond toe aan loslopen in een losloopgebied of hondenpark en eraan toe om interacties aan te gaan met onbekende honden? En niet onbelangrijk, doe jij je hond er een plezier mee?

Een sociaal vaardige hond die de hondentaal goed beheerst, kan goede keuzes maken uit verschillende copingstrategieën en weet hoe hij een andere hond kan kalmeren of vermijden. Het is nuttig voor een hond om conflictvermijdend gedrag te leren; in staat zijn kalmerende signalen te geven en af te haken als een andere hond het te spannend vindt of de strijd aan gaat.

*-Jools en twee herder kruisingen-
Even aftasten wie wie is, kijk naar de hoge staarten en stijve houding.*

Een hond is een individu, honden zijn allemaal anders met een eigen manier van communiceren. Het uiterlijk, hoe de hond is gefokt speelt hier ook een rol in. Hoe is de bouw, het formaat, vorm lijf en kop, welke vacht, hoe zijn de oren; klein, groot, opstaand of hangend... hoe is de staart en hoe wordt deze gedragen. Dit is allemaal medebepalend voor hoe een hond communiceert aangezien een hond zijn hele lijf gebruikt voor communicatie. Bijvoorbeeld een hond met kleine oren, korte krulstaart en veel zwart haar, is moeilijker te lezen dan een kortharige witte hond met grote opstaande oren en een lange staart.

Naast zijn uiterlijk en hoe hij communiceert met zijn lijf, speelt ook de energie van de hond mee. Het verschilt per hond en ras, de ene hond is weer anders dan de ander.

Denk aan honden met een 'stijf' loopje zoals de Franse bulldog, honden zonder staart of bv. een terrier of beagle met rechtopstaande staart, waardoor ze anders overkomen in hun communicatie.

Een kortsnuitige hond zoals de Franse bulldog, kan bepaalde snuif/knor/grom geluiden maken puur vanwege ademhalingsproblematiek. Dit kan eventueel verkeerd overkomen op jouw hond zonder dat dit de intentie is.

Het zijn allemaal dingen die een hond moet leren: Hoe kun je communiceren met je lichaam, gedrag en signalen, wat is het effect, hoe en wanneer kun je het inzetten?

Hier ligt dus een taak voor de eigenaar, men zal passende begeleiding moeten bieden in dit proces; sommige honden moeten iets worden begrensd of afgeremd, anderen hebben juist meer hulp of extra steun nodig.

Het is belangrijk dat je je hond goed kent en daarmee kunt inschatten of hij de specifieke situatie aan kan. Is hij eraan toe om in een losloophouding of hondenpark te lopen, heeft hij voldoende sociale vaardigheden voor de omgang met andere onbekende honden? Bij elke hond die je tegenkomt, zul je een inschatting moeten maken of interactie met deze hond gunstig is voor het leerproces van jouw hond

LAAT HONDEN HET NIET ZELF REGELEN

Veel baasjes zeggen "laat de honden het zelf maar regelen", maar dit principe kun je niet standaard hanteren. Het verschilt echt per situatie en hond of ze het zelf, zonder hulp, goed kunnen regelen.

Het is onze taak om ontmoetingen en interacties met andere honden goed te begeleiden, zeker voor een hond in zijn eerste levensjaren als ze minder ervaren en (sociaal)vaardig zijn en nog meer kwetsbaar.

Hier wordt puber Ridgeback Pom intiem besnuffeld door twee volwassen (intacte?) reuen.

Dit vindt zij best spannend zoals te zien aan haar oren, plat naar achter en haar achterste wat ze op de grond drukt uit zelfbescherming. Pom kon het wel zelf handelen gelukkig, maar anders is het wel fijn als het baasje zijn hond in deze situatie een handje helpt

-Jools en twee onbekende honden-

Een Ridgeback is over het algemeen sterker, groter, wendbaarder dan de gemiddelde andere hond, daarom is het handig als jouw RR een tandje minder kan inzetten.

Een hond moet stabiel zijn, dwz hij moet genoeg ervaring, zelfvertrouwen, zelfstandigheid, zelfredzaamheid en inzicht hebben opgebouwd om goed te kunnen communiceren met andere honden. Dit kost tijd en oefening.

*-Jools en jonge RR puber-
Gedrag & Emotie Training*

Het gaat niet altijd gelijk op bij een ontmoeting tussen twee honden, daarom is het nuttig jouw hond te leren zich aan te passen aan de ander.

Is je hond in staat zich aan te passen aan de andere hond? Kan hij zich kleiner maken, voorzichtiger spelen, zich onderdanig opstellen, terugschakelen voor meer gelijkwaardig spel, beheerst corrigeren of een tandje bij zetten waar nodig?

Je ziet weleens een volwassen stabiele hond die erbij gaat liggen tijdens interactie met een pup. De volwassen, sterkere hond maakt zich letterlijk en figuurlijk kleiner, hij past zich aan de zwakkere pup aan. Dit mooie gedrag wordt self-handicapping genoemd.

*-Labrador en Ridgeback pup, self handicapping-
Puppy Socialisatie Traject*

GOED OBSERVEREN, IS HET SPEL OF NIET?

Observeren, bewust kijken naar het gedrag van je hond, lichaamstaal en signalen geeft je de nodige informatie. Hier kun je van leren, zodat je weet welke begeleiding nodig is, het geeft de kans om te anticiperen op ongewenst gedrag en tijdig bij te sturen indien nodig.

Een jonge, onervaren hond kun je nog niet helemaal loslaten, letterlijk en figuurlijk. Zodra de baasjes gaan kletsen met elkaar en geen oog meer hebben voor de hond, kunnen dingen de verkeerde kant op gaan voor zowel jouw hond als andere honden. Met je hond in een losloophouding of hondenpark lopen vraagt om aanwezigheid en oplettendheid van de baasjes om bij te sturen waar nodig.

Het gebeurt maar al te vaak in een hondenpark dat een hond te lang of intens wordt belaagd of achternagezeten door één (of meerdere) hond(en). Onder het mom van spel maar waarbij het voor de zwakkere, achternagezeten hond zeer stressvol en een waar overlevingsmoment is. Dit soort acties bezorgt honden negatieve ervaringen en zelfs trauma's.

Baasjes van honden moeten dit soort situaties herkennen, als er sprake is van mismatch, bullying, ongelijke interactie moet er adequaat worden ingegerepen. Echter dit vereist inzicht, kennis van hondentaal, vaardigheden en oplettendheid.

Voor kleine, fysiek zwakkere honden kunnen hondenparken behoorlijk bedreigend zijn door negatieve ervaringen met grote, lompe, fysiek veel sterkere honden en de kans op bully en najaag incidenten, waarbij zij geen hulp krijgen van de baasjes. Vaak is een hondenpark een omheind gebied, met veel honden op een klein oppervlak, zonder uitweg of schuilmogelijkheid, dan zit je als kleine hond als 'rat in de val'. Je kan je voorstellen dat dit zeer schadelijk is voor het zelfvertrouwen van de 'kleine hond' en het vertrouwen in de baas... afgezien van blessures.

Dit gebeurt natuurlijk ook in losloopgebieden waar meer ruimte is.

Iets wat voor ons spel lijkt, kan voor de hond een negatieve ervaring zijn. Een interactie kan beginnen met spel maar gaandeweg kunnen intenties veranderen en kan de sfeer omslaan. Spel - Spelagressie - Agressie, deze gedragingen liggen dicht bij elkaar en kunnen makkelijk wisselen en in elkaar overgaan tijdens een interactie...

-Jools & Pom-

Lip optrekken, tanden laten zien, grommen, het behoort allemaal tot de communicatie van de hond

-RR Only Training-

Mooie communicatie, aftasten en spel tussen reu en teef.

JE HOND HOEFT NIET ALLE HONDEN LEUK TE VINDEN EN JE HOND HOEFT NIET MET ALLE HONDEN TE SPELEN

Men denkt of vindt vaak dat honden met elkaar moeten spelen om het 'leuk' te hebben. Echter honden hoeven niet per se te spelen, ze kunnen ook gewoon samen lopen en een beetje rondscharrelen en snuffelen, zonder spel of achter elkaar aan te rennen.

Voor leuk spel is er ook het één en ander nodig:

Beide partijen moeten het zien zitten, ze moeten zich op hun gemak, ontspannen en veilig voelen, fysiek fit/in orde zijn en zich enige mate kunnen beheersen.

Laat je hond zelf kiezen of hij naar een andere hond wil gaan. Net als mensen hebben honden ook voorkeur, de ene hond vinden ze leuker dan de ander, dat is heel normaal.

Het eerste jaar zijn honden meer onbevangen, onschuldig en minder kieskeurig naar soortgenoten. Gaandeweg verandert dit; de hond ontwikkelt, wordt volwassen en meer ervaren, ze krijgen een meer specifieke voorkeur, worden over het algemeen wat rustiger en iets minder speels t.a.v. alles en iedereen. Ook dat is normaal en verschilt enigszins per ras.

Conclusie: Blijf anticiperen, probeer de uitkomst van een ontmoeting te voorspellen en vermijd ontmoetingen die schadelijk zijn voor de emotionele gezondheid en het welzijn van je hond. Je wilt geen negatieve ervaringen en/of trauma's voor je hond. Voorkomen is beter dan genezen.

Zorg dat je in contact blijft met je hond, en dat hij niet te ver van je vandaan gaat of uit zicht verdwijnt, dan heb je minder controle op de situatie. Geef je hond niet meer vrijheid dan hij aan kan.

Help je hond waar nodig, dit maakt de vertrouwensband tussen hond en baas veel sterker.

HOND-HOND INTERACTIE, SPEL IS MAATWERK.

IS ER SPRAKE VAN EEN MATCH?

BIED PASSENDE BEGELEIDING, EEN HONDENLEVEN LANG.

CREËER POSITIEVE (LEER) ERVARINGEN, DOOR BV. AF TE SPREKEN MET SOCIALE HONDEN DIE DE HONDENTAAL AL NETJES BEHEERSEN.

Als honden elkaar ontmoeten ontstaat er interactie, er is sprake van communicatie, er ontstaat een zogeheten gesprek. Er wordt gecommuniceerd met gedrag, emotie, lichaamstaal, de meest subtiele signalen, alles doet mee.

De communicatie kan subtiel en stil zijn, maar ook meer uitbundig of luidruchtig en alles ertussenin, dat verschilt per hond. En let wel, de communicatie start zodra honden elkaar zien, het begint vaak al op grotere afstand. Op zo'n moment is er meestal nog tijd en mogelijkheid om te handelen of bijsturen indien nodig. Hoe dichter de honden bij elkaar komen hoe intenser de communicatie wordt.

Als je tijd en moeite stopt in het leren lezen van je hond, kun je hiermee veel problemen voorkomen. Je ziet echter nog te vaak dat het baasje van de hond geen oog heeft voor de interactie tussen hun hond en de ander, ze kijken niet naar het gesprek wat gaande is, dat is spijtig en de hond is hier van de dupe. Het baasje wandelt met zijn hond, maar heeft geen oog voor de interacties van zijn eigen hond met andere honden en loopt onverstoord door, dit kan uiteraard allerlei redenen hebben.

Baasjes lopen door zonder te kijken wat hun hond doet door zaken als onwetendheid, haast, desinteresse, bezet met andere dingen zoals telefoon/partner/omgeving, onzekerheid voor hoe de interactie zal verlopen, denkend dat hun hond wel meeloopt als ze zelf ook doorlopen, als je het negeert gaat het vanzelf weg/over enz.

Soms komt er in het bos een hond op jouw hond aflopen, waarvan het baasje niet eens in de buurt is. Het desbetreffende baasje loopt heel ergens anders of is totaal uit beeld, letterlijk en figuurlijk. Niet heel handig want ook al is deze hond perfect en kan hij perfect communiceren, het is altijd een wisselwerking en hoe de communicatie verloopt hangt ook van de andere partij af.

Wat moet je doen als er een andere hond op jouw hond af komt? Een veel gestelde vraag.

Hier is geen standaard antwoord op te geven, helaas, zoals op zoveel vragen geen standaard antwoord mogelijk is. Het verschilt namelijk altijd per situatie, het hangt van de context af welke begeleiding nodig is. Het hangt ervan af in welke omgeving je bent, hoe jouw hond zich gedraagt, hoe de andere hond zich gedraagt, hoe vaardig/ervaren je zelf bent enz.

Of je als baasje moet ingrijpen en zo ja hoe, hangt af van hoe de communicatie tussen de honden verloopt. Hoe is de hondentaal tussen de honden, voelen ze zich veilig, ontspannen? Is een hond hoog in opwind, onzeker, jong of (on)ervaren? Dit heeft allemaal invloed op het verloop van de interactie, welke richting het gesprek op gaat. Zorg dat je het gedrag kunt observeren. Om te weten hoe de communicatie tussen de honden verloopt

moet je als baasje op z'n minst in de buurt zijn om te kunnen zien wat er gebeurt. Vaak staat het andere baasje op een grote afstand en heeft dus geen idee hoe de interactie tussen de honden verloopt, en gaat dan zijn hond roepen (fluiten) ongeacht de situatie. Het is meestal beter als je eerst informatie hebt van de interactie tussen de honden, voordat je een actie inzet.

-Pom-

Spel met Oudduitse herder, vriendelijke reu die haar wel ziet zitten

-Jools & Pom-

Kijk altijd naar de situatie, gaat het gelijk op, is er een match?

Soms is 2 tegen 1 iets te veel,

zeker bij een sterk ras als de Rhodesian ridgeback.

De zwarte kruising kan het prima aan om Jools en Pom tegelijk te ontmoeten.

Misschien is het een heel leuke communicatie tussen honden onderling en doordat een van de honden wordt geroepen door het baasje, houdt het gesprek op. Een gemiste kans voor het oefenen van vaardigheden voor de honden om beter te worden in de hondentaal!

Misschien was de ene hond zich nog aan het 'onderwerpen' aan de andere hond en is het geen goede timing om hem weg te roepen. Je ziet ze vaak in tweestrijd; De onderdanige hond ligt op de grond en hoort zijn baasje roepen... 'ik wil wel baasje, maar ik kan nog even niet bewegen... ik ben nog in gesprek, momentje'. Een verstoring van de communicatie door het roepen van het baasje.

*-Jools & RR pup en onbekende Berner sennenhond-
Puppy Socialisatie traject.*

*-Gedrag & Emotie Training-
De Zwitserse witte herder komt nogal frontaal op de jonge ridgeback aflopen
die het al spannend vindt en daarom plat op de grond is gaan liggen.
De herder is vriendelijk en heeft goede communicatie skills dus hij komt
rustig dichterbij.
Na even gesnuffeld te hebben kan er wat gespeeld worden*

Een ander veel voorkomend scenario; Een onzekere hond op een bospad die moeite heeft met het passeren van aankomende hond(en). De onzekere hond schiet in de stress, bevriest, gaat in de overlevingsstand. Het baasje van de onzekere hond loopt door, kijkt niet op of, passeert de tegenligger

met hond(en) en laat zijn eigen hond aan zijn lot over. Als het baasje uiteindelijk om kijkt waar zijn hond blijft, gaat hij de hond roepen, zeggen dat 'ie moet komen en zich niet moet aanstellen... best heel sneu want de hond ziet geen mogelijkheid vanwege de angst- en stressreactie.

Angst is ongrijpbaar, verschilt per individu en vraagt om begrip en hulp. Het helpt de hond niet dat hij in de voor hem nog moeilijke situatie geen hulp krijgt. De onzekere hond probeert vaak via een omweg door de bosjes langs de andere honden te komen of nog erger hij vlucht in paniek weg. In dit soort situaties heeft een onzekere hond juist hulp, steun, begeleiding van zijn baasje nodig om o.a. stress te verlagen, zich veilig te voelen, te kunnen leren, meer zelfverzekerd en zelfredzaam te worden en daardoor t.z.t. beter kunnen dealen met dit soort situaties.

Negatieve ervaringen met angst en stress, waarbij een onzekere hond niet geholpen wordt door zijn baasje, zorgen ervoor dat de hond juist nog meer onzeker wordt, het angstpatroon slijt nog meer in en het draagt vanzelfsprekend niet bij aan de vertrouwensband met het baasje.

Het komt ook voor dat een hond rijgedrag vertoont op een andere hond, meestal niet seks gerelateerd, maar door spanning, stress of te hoge opwinding, waarbij de bestegen hond zich bedreigd voelt. Als de hond die bestegen wordt dit niet zelf kan regelen, zal een van de baasjes een handje moeten helpen, gewoon door de hond er rustig af te halen en even te laten kalmeren.

Jonge, onervaren teefjes kunnen in het begin nog wat moeite hebben met opdringerige reutjes. Gaandeweg zal een teefje beter leren hoe ze voor zichzelf moet opkomen, maar dat kost tijd en oefening. Tot die tijd is het effectief en prettig als je ze hierin helpt en begeleiding biedt. De hond die bestijgt moet het ook leren en ook hij moet worden geholpen en herinnerd aan hoe we het wel willen. Ook hierbij is het van belang dat je in de buurt bent van je hond en oog hebt voor het gedrag en communicatie om juiste begeleiding te bieden waar nodig.

Conclusie, het luistert nogal nauw de communicatie tussen honden onderling. Het gedrag van de hond(en) wordt vaak verkeerd geïnterpreteerd door baasje(s), door te weinig kennis en ervaring op hondengebied en in het bijzonder de hondentaal. Als je de hondentaal kan lezen begrijp je wat er gezegd wordt en weet je precies welke begeleiding nodig is.

Met goed inzicht wordt de juiste begeleiding geboden, waardoor gewenste leerervaringen worden opgedaan bij interacties tussen honden, en de hond zich gunstig kan ontwikkelen in een verfijnde beheersing van de hondentaal. Zo kunnen veel problemen voorkomen worden.